פרשיות באגרות הראי"ה

פולמוס שמן השומשום ו"קול מהיכל" (תר"ע)

טבת – סיון תר"ע (1910)

5 אגרות

הסיפור, האגרות לפי הסדר, ונוסח האגרות המלא

igrot.shlomo-aviner.net

הסיפור בקצרה

שנת תר"ע הייתה שנת שמיטה, הראשונה שבה הנהיג הרב קוק את היתר המכירה (ראו בפרשת שמיטת תר"ע והיתר המכירה) במושבות. באותה שנה התעורר ויכוח נוסף: בית הדין של הרב קוק ביפו התיר שמן שומשום לפסח, ובירושלים החמיר בית הדין של החסידים. הוויכוחים על השמן, על פירות השביעית ועל עוד היתרים הצטרפו יחד לפולמוס חריף.

האגרות שבמעשייה מראות איך התנהל הרב קוק בתוך המחלוקת: ויתור על ויכוחים מיותרים, עמידה איתנה על היתר שאינו מוצא בו טעות, ומחאה גלויה דווקא נגד תומכיו, כשפרסמו בשמו מחאה פוגעת נגד רבני ירושלים בשם "קול מהיכל".

האגרות לפי הסדר

כרך א', אגרת רנג: 1. לרב אברהם לוי ריטר, רב רוטרדם, בז' בטבת תר"ע: יש לתמוך גם באיכרים שנוהגים על פי ההיתר ונמנעים ממלאכות של תורה. על שמן השומשום: ביפו ובמושבות סמכו על היתר בית הדין, ובירושלים עמד בית הדין של החסידים על דעתו, והרב קוק הניח להם ודן אותם לכף זכות.

"והנחתי להם שלא להכנס עוד בויכוחים שאינם עושים פירות"

כרך א', אגרת רצא: 2. לרב אלכסנדר פריינד, בי"ב בניסן: הרב קוק כותב "בדמעות ודם לבבי" על מכתביו הפוגעים. הוא אינו איש ריב, אבל אינו יכול לחזור בו מהיתר שאינו מוצא בו טעות, והכשר השמן ניתן ליפו ולמושבות בלבד. בשמיטה לא היה הוא המתיר הראשון.

"הנני כותב לכת"ר בדמעות ודם לבבי"

> בסיון תר"ע פרסמו חכמים בירושלים, תומכי הרב קוק, מחאה חריפה בעיתון 'האור' נגד המחמירים, בשם "קול מהיכל".

כרך א', אגרת נוספות יג: 3. "קול מהיכל": מחאת רבנים תומכי הרב קוק נגד "מתי מספר מאנשי ירושלים" שאסרו את מה שהתיר - שמן השומשום, פירות השביעית והסבון - בלי לרדת לעומק ההלכה. הרב קוק הסתייג מן המאמר.

"והנה קמו מתי מספר מאנשי ירושלים"

כרך א', אגרת שז: 4. להוריו ולאחיו ר' שמואל, בט"ו בסיון: הרב קוק מצטער שעניין השמיטה קיבל צורה של מחלוקת, ומבקש מאחיו לפרסם ב'המוריה' את מכתבו, כי צר לו על "קול מהיכל", שפגע בכבוד אחרים.

"סיועים כמו אלה, הפוגעים בכבודם של אחרים, אינם רצויים לי כלל וכלל"

כרך א', אגרת שח: 5. מכתב גלוי למערכת 'המוריה', בט"ו בסיון: הרב קוק מצטער על מה שכתבו לטובתו בלי ידיעתו, וביחוד על השבחים המופרזים. אבל בעניין יישוב הארץ הוא "גבור", ויחזק את ההוראה לטובת היישוב.

"ולא אשא פני איש במלחמת ד' הנוגעת לקיום ישוב ארץ ישראל"

מה קרה אחר כך

את המכתב הגלוי חתם הרב קוק במילים שמסכמות את דרכו בכל הפולמוס: "דברי המדבר שלו' וברכה בכל לבו, בין להמסכימים עמו בין להחולקים עליו ובלבד שיכוונו לבם לשמים" (כרך א', אגרת שח).

מה מלמדת הפרשה

לא להיכנס לוויכוחים סרק. כשבית הדין בירושלים החמיר, הרב קוק הניח לו, ודן את המחמירים לכף זכות, "שמחשבתם לגדור בפני פריצים" (כרך א', אגרת רנג).

מחלוקת לשם שמים. "חייבים אנו לדון לכף זכות את כל אחד מהצדדים, שכונתו לשמים ולשם האמת" (כרך א', אגרת שח).

גבורה בעניין יישוב הארץ. "בזה גם חלש שכמוני יאמר גבור אני'" (כרך א', אגרת שח).

נוסח האגרות – עם ביאור

5 האגרות שבפרשה, לפי הסדר, כל אחת עם התמצית שלה. הביאור משולב בתוך נוסח האגרות:
בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת. הוא אינו חלק מלשון האגרת

אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת רנג

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ז' טבת תר"ע - יפו **נמען:** הגאון ר' אברהם לוי ריטר, אב בית דין רוטרדם

על השובתים בשמיטה: יש לתמוך גם באיכרים שמשתמשים בהיתר ונמנעים ממלאכות דאורייתא, כי זה עולה להם ביוקר. על שמן שומשום בפסח: ביפו סמכו על היתר בית הדין, ובירושלים החמיר בית הדין של החסידים. הרב קוק הניח להם, ודן אותם לכף זכות כגדר בפני הפריצים.

עיקרי הדברים

- תמיכה גם בעובדים לפי ההיתר.
- שמן שומשום בפסח - מחלוקת עם בית דין החסידים.
- משלוח 'שבת הארץ'.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ז' טבת תר"עין.

שלו'[4] רב מקודש לכבוד הרב הגאון צדיק ונשגב, גדול בישראל ובאדם, מוהרא"ל[5] שליט"א[6] ד"ר[7] ריטטער, אבד"ק[8] ראטטערדאם והמדינה יצ"ו[9].

אחדשה"ט[10].

זה זמן כביר שקבלתי מכתבי כ"ג[11] שי' וע"ד[12] שובתי שביעית, נתרבו עכשו קצת שובתים גמורים ע"י[13] השתדלותו של ידידי הגאון ר"י דוד שי'[14], רידב"ז[15]. [הרידב"ז, רב צפת, שהתנגד להיתר המכירה ועודד שמירת שמיטה גמורה] אמנם איני מסכים על דרכו, שהוא מערער על המתנהגים ע"פ[16] הוראת חכמים, ויש בזה משום ביטול מצות ישוא"י[17] ולעז ראשונים [ויש בזה ביטול מצוות יישוב ארץ ישראל והוצאת שם רע על הרבנים הראשונים שהתירו] אבל בעצם הענין ניחא לי טובא, שימצאו שומרים גמורים כדת תוה"ק[18] בלא הפקעה, אבל ע"ד[19] התמיכה ראוי לתמוך ג"כ[20] את העובדים שמונעים עצמם ממלאכות של תורה, כדת ההוראה, שעולה להם בדמים יקרים, ולעניים הוא דבר גדול. והשי"ת[21] יעזור את שאר עמו, ויקרב גאולה לנחלתו במהרה.

וע"ד השמן שומשמין. [פולמוס שמן השומשום: הרב קוק ובית דינו התירו שמן שומשום בפסח, ובית דין החסידים בירושלים אסר] פעה"ק[22] והמושבות החונים על דגלי, כמובן סמכו כל יראי ד' על ההוראה הפשוטה, שיצאה מבד"צ[23] דידן, ולא מנעו שמחת יו"ט[24] הקי[25]. אבל בירושת"ו[26] עמדו בד"צ[27] החסידים על דעתם, והנחתי להם שלא להכנס עוד בויכוחים שאינם עושים פירות. והנני דנם לכף זכות, שמחשבתם לגדור בפני פריצים המבקשים רק להקל, והשי"ת יאר עינינו בתוה"ק[28].

הנני שולח בזה לכ"ג ידידי את סי' "שבת הארץ", [ספרו של הרב קוק על הלכות שביעית, שיצא לאור בתר"ע] יקבלהו באהבה, והי'[29] ז"ש[30] כנפשו ונפש ידי"ע[31] דוש"ת[32],

הק' אברהם יצחק ה"ק

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. שלו' - שלום
5. מוהרא"ל - מורנו הרב רבי שמות שמתחילים באותיות א, ל (למשל: אברהם + לוי) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
6. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
7. ד"ר - דוקטור
8. אבד"ק - אב בית דין קהילת
9. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
10. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
11. כ"ג - כבוד גאונו
12. וע"ד - ועל דבר
13. ע"י - על ידי
14. שי' - שיחיה
15. רידב"ז - רבי יעקב דוד בן זאב
16. ע"פ - על פי
17. ישוא"י - ישוב ארץ ישראל
18. תוה"ק - תורתנו הקדושה
19. ע"ד - על דבר
20. ג"כ - גם כן
21. והשי"ת - והשם יתברך
22. פעה"ק - פה עיר הקודש
23. מבד"צ - מבית דין צדק
24. יו"ט - יום טוב
25. הק' - הקטן
26. בירושת"ו - בירושלים תבנה ותכונן
27. בד"צ - בית דין צדק
28. בתוה"ק - בתורתנו הקדושה
29. והי' - והיה
30. ז"ש - זה שלום
31. ידי"ע - ידידו עוז
32. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו

אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת רצא

תמצית האגרת

תאריך ומקום: י"ב ניסן תר"ע - יפו **נמען:** הרב אלכסנדר פריינד

הרב קוק כותב 'בדמעות' על מכתביו הפוגעים של הרב פריינד. הרב קוק אינו איש ריב. ההכשר (על שמן השומשום) ניתן ליפו ולמושבות בלבד, והרב קוק אינו יכול לחזור בו מהיתר שאינו מוצא בו טעות. בשמיטה הרב קוק לא היה הראשון להתיר: קדמו לו ר' יצחק אלחנן מקובנה, הריי"ש אלישר והאדר"ת. בלי ההיתר יעבדו באיסור, וזה יביא לפרצות. בעניין החלב והכתובות עשה ככל יכולתו.

עיקרי הדברים

- צער על מכתבים פוגעים.
- ההכשר רק ליפו ולמושבות.
- קודמיו בהיתר השמיטה.
- חלב וכתובות.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"ב ניסן תרע"ן.

לכבוד הרה"ג[4] הישיש מו"ה[5] אלכסנדר פריינד [הרב אלכסנדר זושא פריינד, מרבני העדה החרדית בירושלים] נ"י[6], שלו'[7] וברכה.

הנני כותב לכת"ר[8] בדמעות ודם לבבי. זה כמה פעמים, שקבלתי ממנו מכתבים מלאים דברים מכאיבים. אמנם דן אני אותו לכ"ז, שאורייתא הוא דקא מרתחא לי', [שהתורה היא המרתיחה אותו (תענית ד)] וכונתו לש"ש, אבל הלא אפשר לת"ח[9], ביחוד שבא"י[10], לבחור בסגנון יותר חביב והגון. יאמין לי כת"ר[11] כי מעולם לא עלתה על דעתי להיות ח"ו[12] איש ריב ומדון, ותמיד דרכי לבטל את דעתי מפני דעת חברי, ואם הי'[13] עולה על דעתי, שהענין דש"ש יהי'[14] לסלע של קפידות ומחלוקת, לא הייתי מתערב בזה כלל, אע"פ[15] שלדעתי ההיתר פשוט. אבל אחר שכבר יצא להיתר ממני ומביד"צ[16] שלנו, איך אוכל בעצמי למשוי נפשי הדרנא [לעשות את עצמי חוזר בי (ארמית)] בדבר שלא נשתנתה דעתי כלל, ואין לי ע"ז[17] שום יסוד. איני מופנה עכשיו להשיב לכת"ר בדקדוקי תורה בזה, ובאמת כל הדקדוקים למותר הם בענין פשוט כזה, ואפי'[18] אם הייתי טועה ח"ו בספק של מנהג הי' ג"כ[19] ראוי לישא פנים, ולחפות באהבה ע"ז. ובפרט שלא נתתי ההכשר כי"א[20] בשביל יפו והמושבות, ואם הם משתמשים בו במקומות אחרים לא אני יכול למחות.

ובענין השביעית, הלא לא הייתי אנכי המתיר הראשון, וכבר נכבשה הדרך ע"י[21] הגאונים ריי"א מקאונא [הרב יצחק אלחנן ספקטור מקובנה] והגאון הספרדי מוהריי"ש[22] אלישר, [הרב יעקב שאול אלישר, הראשון לציון] וכמ"ח[23] הגאון האדר"ת[24] [וכבוד מורי חותני, הגאון האדר"ת, הרב אליהו דוד רבינוביץ תאומים] ז"ל[25] ג"כ הסכים ע"ז בשמיטה העברה. ובפרט שאם לא ההיתר היו ג"כ עובדים באיסור, והי'[26] הדבר גורם פרצות גדולות ביתר עניני היהדות, כידוע שמי שפועל בעצמו לעשות דבר איסור הולך הוא ונטבע ברעות רבות, ד"י[27],

מה שא"כ[28] עכשיו כשהם עושים ע"פ[29] היתר אפי'[30] אם הוא דחוק אין הדבר מביא פרצה. ואני בתומי הלכתי, ואחשוב שראוי לכ"ת[31] ולכל ת"ח[32] שידונו אותי לכ"ז.

וע"ד[33] החלב, [פיקוח על חלב שחלבו נכרים ("חלב עכו"ם")] מה שאפשר לי לעשות עשיתי, קראתי לבעלי החלב ואיימתי עליהם, ונתקשרו בקשר בכת"י[34] [והתחייבו בכתב ידם] ובחומר שיעמדו אצל החליבה. ומה אוכל לעשות יותר, די יודע לבבי שאני חפץ לגדור את הכל, אלא שאין בי כח. וכן בענין הכתובות, קשה לי לתקן מעוות ישן, שכבר נשרש ג"כ ביתר ערי הק'[35], ומ"מ[36] אני מעורר בכל הזדמנות, שיותר טוב לכתוב כתובות, ולא לסמוך על הנדפסות, והשומע ישמע.

את זה ראיתי להשיב לכת"ר מפני הכבוד. ואבקשו מאד, שנהי'[37] אוהבים זא"ז[38], וידר"ש[39] באה"ר[40] את שלו' רבני הבד"צ[41] שי'[42], וביחוד שלו' חביבי הרב הגרל"ד[43] שי' ויודיעם שנפשי קשורה באהבתם, יה"ר[44] שיהי'[45] כמים הפא"פ[46]. [כמים הפנים אל פנים (משלי כז, יט)] והי' ז"ש[47] וברכה.. כנה"י[48] ונפש ידי"ע[49] דוש"ת[50],

הק' אברהם יצחק ה"ק

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. הרה"ג - הרב הגאון
5. מו"ה - מורנו הרב
6. נ"י - נרו יאיר
7. שלו' - שלום
8. לכת"ר - לכבוד תורתו
9. לת"ח - לתלמידי חכמים
10. שבא"י - שבארץ ישראל
11. כת"ר - כבוד תורתו
12. ח"ו - חס ושלום
13. הי' - היה
14. יהי' - יהיה
15. אע"פ - אף על פי
16. ומבי"צ - ומבית דין צדק
17. ע"ז - על זה
18. ואפי' - ואפילו
19. ג"כ - גם כן
20. כ"א - כי אם
21. ע"י - על ידי
22. מוהרי"ש - מורנו הרב רבי שמות שמתחילים באותיות י, ש (למשל: יעקב + שמואל) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
23. וכמ"ח - וכבוד מורי חמי (האדר"ת)
24. האדר"ת - אליהו דוד רבינוביץ־תאומים
25. ז"ל - זכרונו לברכה
26. והי' - והיה
27. ד"י - די ירחם
28. שא"כ - שאם כן

29. ע"פ - על פי
30. אפי' - אפילו
31. לכ"ת - לכבוד תורתו
32. ת"ח - תלמידי חכמים
33. וע"ד - ועל דבר
34. בכת"י - בכתב יד
35. הק' - הקטן
36. ומ"מ - ומכל מקום
37. שנהי' - שנהיה
38. זא"ז - זה את זה
39. וידר"ש - וידרוש שלום
40. באה"ר - באהבה רבה
41. הבד"צ - הבית דין צדק
42. שי' - שיחיה
43. הגרל"ד - הגאון רבי שמות שמתחילים באותיות ל, ד (למשל: לוי + דוד) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
44. יה"ר - יהי רצון
45. שיהי' - שיהיה
46. הפא"פ - הפנים אל פנים
47. ז"ש - זה שלום
48. כנה"י - כנפשו היקרה
49. ידי"ע - ידידו עוז
50. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו

אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת נוספות יג

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ח' סיון תר"ע - יפו **נמען:** 'קול מהיכל' - מחאת רבנים (פורסם ב'האור' וב'החרות')

מחאה של רבנים תומכי הרב קוק נגד 'מתי מספר מאנשי ירושלים' שאסרו את מה שהתיר בלי להבין את עומק ההלכה: שמן השומשום, פירות השביעית והסבון. ההיתר בשמיטה נהג שלוש שמיטות לפי הוראת גאונים. הם קוראים לרבני ירושלים לגעור בהם, ולחוס על ממון ישראל ועל התעשייה בארץ. (זה המאמר שהרב קוק הסתייג ממנו.)

עיקרי הדברים

- מחאה נגד אוסרי ההיתרים.
- שמן שומשום, פירות שביעית וסבון.
- הגנה על הישוב והתעשייה.

נוסח האגרת עם ביאור

קול מהיכל [כרוז של תומכי הרב קוק, נגד האיסורים שפרסמו רבנים בירושלים על תוצרת המושבות בשנת השמיטה תר"ע]

אחים נכבדים היושבים על אדמת הקדש!

מוכרחים אנחנו לצאת במחאה גלויה, כי לא עת לחשות עתה, התאפק לא נוכל, עלבון התורה ובזיון גאון וצדיק עומדים מאחורי כתלנו. העל זה נחריש, נתאפק לראות כבלע את הקודש, במקום הזה ולעת כזאת, אשר מחוץ תשכל חרב אימה ובעתה מסביב, ועלינו להיות מזוינים היטב לעמוד בפני הסערות והרוחות הרעות' הנה גם מחדרים אימה, ד' מצא את עוננו ויעיר רוח קנאה בלב מתי מספר, מאלה תופשי התורה [על פי ירמיהו ב, ח] החונים על דגלנו' ובשם תוה"ק[1] עושים מעשים אשר לא יעשו, הנוגעים בכבוד רב וגאון בישראל ובכבוד הישוב כולו. לא תמול דנהו הרב הגאון הצדיק וכו'[2] אברהם יצחק הכהן קוק שליט"א[3], המכהן פאר ביפו והמושבות, ולבד גאונותו חננו ה' בכשרונות נפלאים בלב מלא דעת ויראת ה', ומי יכול לעמוד בפני ארז בלבנון כזה ולפקפק במעשיו, אשר ממקום קדוש יהלכון, ממקור התורה והבינה, אשר אצלה לו ההשגחה ביד נדיבה. מי יוכל להטיל ספק בדברים אשר ידו החזקה מתן לנו' בודאות גמורה, אחרי חקירתו הגדולה ובינתו העמוקה, ובפרט בעניני המצות התלויות בארץ, אשר הוא שקוע בהם בכל לבו ובכל נפשו, ובכל עת מוכן הוא להראות לכל איש מקורי הוראותיו ולכל הבאים ללמוד תורה מפיו, להבינם דברי יושר ולהעמידם על האמת ברחב דעתו ושכלו הזך.

והנה קמו מתי מספר מאנשי ירושלים, אנשים כאלה אשר חובתם היא לכוף כאגמון ראשם [על פי ישעיהו נח, ה] מול גאון וצדיק כזה, וטרם באו לעמקה של הלכה, להבין היטיב את מקורה, יצאו בקהל בדעותיהם הפעוטות ובאיסוריהם אשר אין להם שחר' ויעיזו פנים לעמוד במערכה מול גאון כזה בלי חרב וחנית, ובלי כל מערכי מלחמה, הוא מתיר והמה אוסרים' הלב שותת דם וכאבנו נעכר לראות תמונות מעציבות כאלה הפוגעות בכבוד התורה והיהדות כולה ועלולות להביא חורבן להישוב כולו.

ולדאבוננו המקרים מתחדשים חדשים לבקרים, בה בעת שרואים המה כי כל דבריהם אין בהם ממש ועלולים לקלקל רק לשעה קלה, כי אין שמוע להם' והקהל יודע את הגדול מהם והכרוב הסוכך עליהם באברת חסידותו וצדקתו עוד לא נרפא המחץ והעין תדמע דמוע מעסק ביש, שמן שומשמין, לבשתנו ולחרפתנו. הגאון הנ"ל[4] התיר בכח התורה ובראיות והוכחות, והמה בלי כל טעם באו ואסרו את המותר, והטילו בשעתו סערה גדולה בצלוחית של מים, וערכו מדורה גדולה, אשר במהרה נכבתה, והנה פרות שביעית, 'ואיסור על הסבון הנעשה ע"י[5] אחינו [ראו (כרך א', אגרת שלג)] בהכשר הגאון הנ"ל.

צחוק מכאיב לב הוא, כי ענין השביעית אשר כבר דשו בה גאוני קדמאי, וכולם מצאו דרך נכון להתיר' ושלש שמיטות נוהגין כן [היתר המכירה נהג בשמיטות תרמ"ט, תרנ"ו ותרס"ג] ע"פ[6] הוראת חכמי ישראל וגאוניו, ומה חדשה העלו במצודתם בשמיטה הרביעית לאסור את אשר הותר כבר?

אמנם כן, יודעים אנחנו כי לא יארכו הדברים ועלולים רק להטיל סערה לשעה קלה, ובמהרה ישכחו ויכלו כעשן' ומעשה שמן שומשמין יוכיח אך לא נוכל קו"ק[7] זה נתפרסם ב"האור" מי"ב סיון תר"ע[8] וב"החרות" מי"ג סיון תר"ע. התאפק לבלי לצאת למחאה גלויה נגד אלה מתי המספר אשר בכח התורה לקחו להם קרנים לנגח צדיק תמים, וע"ד[9] הדין מחויבים המה לסור למשמעתו ולקבל את דברי הגדול מהם, ובשם התורה וחובביה הננו מגידים וחוזרים ומגידים לעם קדוש לבל ישעו לדברי הבלי' הרב הגאון הנ"ל הוא האחראי על כל הענינים הנוגעים להישוב' הנעמדים תחת פקודותיו, ובם שיהו והגיגו כל היום ומי לנו פה בר סמכא יותר גדול ממנו? חלילה לנו לפקפק רגע בהוראתו, ואתם גם אתם, רבני ירושלים וגאוניה' הרימו נא כשופר קולכם על האנשים האלה, לבל יוסיפו לערץ ארץ, חוסו נא על ממונם של ישראל, הלא גם התורה חסה על ממונם של ישראל. הרבה כסף והרבה כוחות השקיעו אחינו על אדמת קודש, ועלינו לסעדם ולכוננם במשפט וצדקה, לעודדם ולחזקם ולאמצם בפעולה ובמעשה, ועם זה יתוספו כוחות חדשים אשר יתנו פרים להגדיל את ישוב ארצנו הקדושה.

הנה באו הנה אנשים בעלי הון ויסדו בתי חרושת והרבה משפחות מאחינו מתפרנסים על ידם, וחלילה לנו לסור דרכם בסירים, כי תרפנה הידים החרוצות. עליכם לדאוג לשלומם וקיומם בארץ אבות, וחוסו נא על כבוד הישוב היקר בעינינו ועל אחינו הבונים חרבות ארצנו. הרימו קולכם ברמה, מן גערתם ינוסון ומקולם יהפזון, ואז יבא שלו'[10] בשערי ציון וירושלים, אמן.

החותמים בברכה למען כבוד ה' ותורתו

ח' סיון ד'עתר; עיה"ק[11] יפו תובב"א[12].

נאום אליעזר בן הרב מו"ה[13] עולתה נתן זצלה"ה[14] מלפנים רב בקראקא בעה"מ[15] מג"ה[16] *

יעקב גזטנזן, מלפנים רגב"ד[17] דק"ק[18] דזערזי סיטי במדינת אמריקא

זאב וואלף גרינוואלד, מווארשא בעהמ"ס[19] י"ס[20],

שמואל משה ברודא, מלפנים רב בדרוזגע:יק *

ליפא ראזענמ(ן, מ"ץ[21] דפי:סק

שלמה זלמן שאך, ד"ץ[22] *

אלי' יעקב קן(נטער, מ"ץ בפער:א.

1. תוה"ק - תורתנו הקדושה
2. וכו' - וכולי (וכן הלאה)
3. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
4. הנ"ל - הנזכר לעיל
5. ע"י - על ידי
6. ע"פ - על פי
7. קו"ק - קהילה קדושה
8. תר"ע - השנה תר"ע (1909/1910)
9. וע"ד - ועל דבר
10. שלו' - שלום
11. עיה"ק - עיר הקודש
12. תובב"א - תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן
13. מו"ה - מורנו הרב
14. זצלה"ה - זכר צדיק לברכה לחיי העולם הבא
15. בעה"מ - בעל המחבר
16. מג"ה - דורש פענוח
17. רגב"ד - רבי ג... ב... ד... - שם אדם
18. דק"ק - דקהילה קדושה
19. בעהמ"ס - בעל המחבר ספר
20. י"ס - יש ספרים (גרסה אחרת)
21. מ"ץ - מורה צדק
22. ד"ץ - דיין צדק

אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת שז

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ט"ו סיון תר"ע - יפו **נמען:** הוריו, ואחיו ר' שמואל

הרב קוק מצטער שעניין השמיטה קיבל צורה של מחלוקת. לא היה יכול לנהוג אחרת, ולא התכוון לפגוע באיש. לאחיו הרב קוק שולח מכתב לפרסום ב'המוריה', כי צר לו על מאמר שתומכיו פרסמו ב'האור' ('קול מהיכלי'), שפגע בכבודם של אחרים.

עיקרי הדברים

- צער על המחלוקת.
- הסתייגות ממאמר התמיכה ב'האור'.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ט"ו סיון תרע"ן.

הורי היקרים מחמדי לבבי ונפשי עט"ר[4] שליט"א[5] וכל יקירינו שי' לאוי"ט[6].

תלי"ת[7] על החוה"ש[8] אשר עמנו כולנו, כה לחי. מפני הטרדות התמידיות והזמניות נתעכבו דברינו קצת. כמובן אני מצטער על אשר לקח לו ענין ההוראה בדבר השביעית צורה של מחלוקת, [המחלוקת על היתר המכירה בשנת השמיטה תר"ע, שבה תקפו רבנים בירושלים את הוראת הרב קוק] מה שלא פללתי, ודי יודע טהרת לבבי בכל הענין. ובתומי אחזיק ואצפה לתשועתו יתי'[9], כי גם הנחרים בי יכירו שכונתי רצוי',

ובשו"א[10] לא היה לי אפשר להתנהג בדרך אחרת, ולא חשבתי ח"ו[11] לפגוע בכבוד שום איש, כ"א[12] עשיתי הכל לטובת ישוב אה"ק[13] החביבה עלי חבת נשמה תלי"ת, ובד' בטחתי לא אמעד. ובודאי כך היא השגחתו יתי', שהענין הקשה הזה נפל בגורלי, ובודאי א' חשבה לטובה, ובחסדו הגדול ייטיב לעמו ונחלתו באור ישועה וגאולה בב"א[14].

הנני חותם בברכה ואה"ר[15] ביראת הכבוד וכט"ס[16],

בנכם הק' אברהם יצחק

שמואל יקירי [אחיו, ר' שמואל קוק] שי'[17].

הנני רוצף בזה דברים מעטים, שאבקשך לתתם ב"המורי"[עיתון "המוריה" בירושלים]. כי באמת צער גדול הי'[18] לי מהמכתב שכתבו מפה ב"האור" בשם "קול מהיכלי". [ראו (כרך א', אגרת נוספות יג)] סיועים כמו אלה, הפוגעים בכבודם של אחרים, אינם רצויים לי כלל וכלל, והכל עשו ע"ד[19] עצמם בלא המלכה ממני, אלא שהנני יודע שכונתם רצוי' היא. אחיך

הנ"ל

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש

3. ת"ו – תבנה ותכונן
4. עט"ר – עטרת ראשי
5. שליט"א – שיחיה לאורך ימים טובים אמן
6. לאוי"ט – לאורך ימים טובים
7. תלי"ת – תודה לא-ל יתברך
8. החוה"ש – החיים והשלום
9. ית' – יתברך
10. ובשו"א – ובשום אופן
11. ח"ו – חס ושלום
12. כ"א – כי אם
13. אה"ק – ארץ הקודש
14. בב"א – במהרה בימינו אמן
15. ואה"ר – ואהבה רבה
16. וכט"ס – וכל טוב סלה
17. שי' – שיחיה
18. הי' – היה
19. ע"ד – על דבר

אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת שח

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ט"ו סיון תר"ע - יפו **נמען:** מערכת 'המוריה', ירושלים

מכתב גלוי: הרב קוק מצטער על מה שכתבו חכמי ירושלים לטובתו ב'האור' בלי ידיעתו. אף שכוונתם לשם שמיים, אין זו הדרך במחלוקת בהוראה, וצריך לדון לכף זכות את שני הצדדים. הרב קוק מצטער במיוחד על השבחים המופרזים. עם זאת, בעניין ישוב הארץ הרב קוק 'גיבור', ויחזק את ההוראה של הזקנים לטובת הישוב.

עיקרי הדברים

- הסתייגות ממאמר 'האור'.
- לימוד זכות על שני הצדדים.
- ענווה, ועמידה איתנה בעניין הישוב.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ט"ו סיון תרעי"ן.

לכבוד מערכת "המוריה", [עיתון חרדי בירושלים] ירושלים.

הנני מוצא לי לחובה להביע בזה את צערי הגדול, על הדברים אשר כתבו חו"ר[4] עיה"ק[5] [חכמי ורבני עיר הקודש (ירושלים)] ת"ו שליט"א[6] במה"ע[7] "האור", [בעיתון "האור" של בן יהודה] שלא בידיעתי ושלא ברצוני. אף שידעתי נאמנה שהכותבים, שהם ת"ח[8] מובהקים ויראי ד' באמת, כונתם היא לשם שמים, מ"מ[9] לדעתי לא זו היא הדרך הראויה לאחוז בה בעניני חילוקי דעות שבהוראה, [המחלוקת על היתר המכירה בשמיטת תר"ע] וחייבים אנו לדון לכף זכות את כל אחד מהצדדים, שכונתו לשמים ולשם האמת.

וביחוד אני מצטער על השבחים הנפרזים, אשר כתבו עלי, שאין בי לא מהם ולא מקצתם, בעוה"ר[10]. וחלילה לי לחשוב עצמי לגדול אפילו נגד איזה תלמיד, וק"ו[11] נגד רבנים מובהקים, ד' ע"י[12]. אלא במה שנוגע לדרך האמת, ולטובתם של ישראל ושל אה"ק[13], בזה גם חלש שכמוני יאמר גבור אני, [יואל ד, י] ולא אשא פני איש במלחמת ד' הנוגעת לקיום ישוב ארץ ישראל, שהתעורר בימינו בחסד צור ישראל להכין מסלה לשאר עמו, לשוב אל המקום אשר היה שם אהלו בתחלה. וההוראה אשר יצאה מפי רבנן קשישאי, [רבותינו הזקנים (ארמית), שהתירו את היתר המכירה בשמיטות הקודמות] לטובת ישובנו הקדוש, הנני מוצא א"ע[14] מחויב לחזקה ולאמצה, לטובת עם ד' ונחלתו. וברוכים יהיו כל ישרי לב אוהבי אמת, המצפים לתשועת ד' על עמו ונחלתו, ומוקירים את רשמי הקץ המגולה של הרי ישראל הנותנים את פרים ["אין לך קץ מגולה מזה: ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא" (סנהדרין צח, על פי יחזקאל לו, ח)] ונושאים את ענפם לעם ד' אשר קרבו לבא, שיעמדו על ימיני לעזרני בימין ד' רוממה. [תהלים קיח, טז]

דברי המדבר שלו[15] וברכה בכל לבו, בין להמסכימים עמו בין להחולקים עליו ובלבד שיכוונו לבם לשמים,

הק' אברהם יצחק הכהן קוק

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. חו"ר - חכמים ורבנים
5. עיה"ק - עיר הקודש
6. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
7. במה"ע - ב + מה"ע: מראית העין; "במה"ע": במכתב העתי (בעיתון)
8. ת"ח - תלמידי חכמים
9. מ"מ - מכל מקום
10. בעוה"ר - בעוונותינו הרבים
11. וק"ו - וקל וחומר
12. ע"י - על ידי
13. אה"ק - ארץ הקודש
14. א"ע - את עצמו
15. שלו' - שלום